

[Poul Møller.]

faktisk, at det er så dygtige embedsmænd, der er sat på denne opgave, at deres kræfter kunne bruges til noget bedre end til det, som det ene regeringsparti har kaldt for ganske uaktuelt, en opgave, der ikke foreligger til løsning foreløbig, medens der derimod fra i hvert fald 3 partiers side er tilkendegivet et ønske om efterhånden at lægge skattebyrden fra de direkte skatter på indkomst, på arbejde og på opsparing over til afgifter på forbruget; derfor måtte man hellere være optaget af dette problem og koncentrere sine skattepolitiske bestræbelser herom. Når vi har foreslået denne standsning af kildeskatkontorets virksomhed, skyldes det også, at den højtærede finansminister straks efter sin tiltræden har meddelt, at han ikke ønsker at fortsætte med de møder med erhvervene om kildeskatproblemerne, som hans forgænger afholdt. Og deri ligger, så vidt jeg kan skønne, en tilkendegivelse af — eller jeg er ikke kloge, end at jeg troede, det var en tilkendegivelse af — at regeringen ikke foreløbig havde noget at meddele erhvervene vedrørende denne sag.

Jeg skal da til sidst sige til den højtærede statsminister og til regeringen, at den bør gennemlæse de synspunkter, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen og jeg gjorde gældende i går vedrørende landets politiske stilling og den økonomiske situation, og fordybe sig i disse synspunkter, fordybe sig i disse betragtninger over, hvordan vi kommer frem til en langsigtet politik, der er i overensstemmelse med den udfordring, som fællesmarkedet stiller os over for, og kan sikre os imod det chok, som chokrapporten delvis forudsiger. Det er den økonomiske politiske opgave, og når regeringen har sat sig ind i vore tanker — vi forlanger ikke, at den skal tænke så hurtigt, at den allerede i går kunne have gjort det — men når den har fået sat sig ind i disse tanker, håber vi på en frugtbar drøftelse heraf i tinget og på en frugtbar forhandling med gode resultater.

Helge Larsen: Jeg takker den højtærede statsminister for det svar, jeg modtog i går på et spørgsmål, jeg havde stillet om, hvorledes det gik med forberedelserne til opstillingen af en FN-beredskabsstyrke. Jeg

håber, at vi måske allerede i dette folketingsår kan se dette spørgsmål løst.

Den højtærede statsminister var lidt skuffet over, at de ærede ordførere ikke havde sagt mere om hjælpen til udviklingslandene. Jeg kan for mit vedkommende sige, at det fandt jeg egentlig ikke nogen anledning til, for dette spørgsmål vil jo komme til særlig debat i tinget i næste uge, men jeg vil da gerne føje til, at der i mit parti er absolut velvilje over for en væsentlig forøgelse af den danske indsats for hjælp til udviklingslandene. Det skal ikke fra min gruppes side mangle på tilslutning og vilje til at nå meget store resultater. Jeg kan føje til, at vi jo betragter det sådan, at netop et land som Danmark — som andre små lande, der ikke er belastet med en kolonial fortid — måske har ganske særlige forpligtelser, ganske særlige opgaver at løse på dette område.

Må jeg gøre en bemærkning til om denne hjælp til udviklingslandene og gøre det i forbindelse med drøftelserne af fællesmarkedets problemerne og markedsproblemerne i det hele taget. Jeg finder det rigtigt, at man under alle disse forhandlinger og under en kommende opbygning af disse markedsorganisationer har for øje, at vi udadtil, over for verden uden for markedsområderne, fører en sådan handelspolitik, at den ikke kommer til at virke generende for den økonomiske udvikling, som netop skulle ske i udviklingslandene. Der kan ligge en risiko her. En sammenslutning af stærkt industrialiserede lande vil kunne medføre, at netop udviklingslandene på dette område bliver stillet måske vanskeligere, end de er nu.

Og må jeg så i denne forbindelse, da jeg nu taler om disse problemer, gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Erik Eriksen. Jeg tror, at der forelå et par misforståelser, som det vil være rigtigt at få bragt ud af verden. Det er min opfattelse, at det ikke er fællesmarkedets dannelse i sig selv, der har generet det danske landbrug væsentligt. Det, jeg gjorde opmærksom på i går, og som jeg stadig finder er rigtigt, er, at det er fællesmarkedets landenes subsidiepolitik, som har skabt de store vanskeligheder hidtil for det danske landbrugs afsætning.

Jeg forstod, at det ærede medlem hr.